

Transport. . . 2,100 Rd.

Forretningerne ved de Søfarendes Ud- og Afmonstring efter de Ministeriet foreliggende Oplysninger maae antages i de sidste 5 Aar før hans Død at have udgjort gjen-nemsnitsviis . . . . . 340 Rd.

fra hvilket Beløb dog ved Pensionsberegning i Medfør af Pensionsloven af 5te Januar

1851 § 4 maa dra- ges $\frac{1}{8}$

113 $\frac{1}{2}$ 226 $\frac{1}{2}$ 2,326 $\frac{1}{2}$ Rd.

$\frac{1}{8}$ heraf eller 290 Rd. 80 f. vilde saaledes være det Beløb, der vilde have tilkommet Oberstinde Cetti som Pension, dersom hendes Mand havde haft kongelig Udnævnelse som Udskrivningschef, og hun, der er svagelig og ikke i Besiddelse af nogen Formue, men foruden den eventuelle Pension kun har en aarlig Indtægt af 270 Rd., vilde derhos i Medfør af Pensionslovens § 8 have haft Udsigt til at erholde et passende Tillæg til denne Pension for hvert af hendes tre yngste Børn, indtil hvert Børns 18de Aar. Oberst Cetti har nu vel ikke haft kongelig Ansættelse, men ligesom de øvrige Udskrivningschefer kun været konstitueret, men den Constitution, der saaledes meddeles Udskrivningscheferne, er dog af en særegen Vælfærdighed, idet det ikke er en blot midlertidig Overdragelse af Udskrivningschefsføretningerne, men i Virkeligheden en fast Ansættelse, der kun meddeles under Form af Constitution fordi man vil holde Spørgsmaalet om en Omordning af Udskrivningschefsposterne gaabent. Der har derfor ogsaa i de Rigsdage i tidligere Samlinger forelagte Forslag til Lov om Lønninger for Udskrivningscheferne samt for Monstringbestyreren i Kjøbenhavn, af hvilke det i Samlingen 1867—68 forelagte var bleven endelig vedtaget af Folkethinget og ved anden Behandling af Landstinget været optaget en Bestemmelse, hvorefter der skulde tillægges de konstituerede Udskrivnings-

chefer, der ikke maatte erholde kongelig Bestalling, ved deres Afgang fra Stillingen, saavel som deres Enker Pension af Statskassen, som om de havde været fast ansatte som Udskrivningschefer fra den Dag, de af Kongen konstitueredes, og om end Folkethinget desuagtet i de senere foreliggende Tilfælde har nægtet sit Samtykke til, at en saadan Begunstigelse kom de entledigede Udskrivningschefer tilgode, og derimod har udtalt sig for, at der tillægges disse en vilkaarlig fastsat Pension af et noget mindre Beløb end det, der vilde tilkomme dem naar Pensionslovens Regler bragtes til Anvendelse, har der dog ogsaa i dette Thing viist sig Stemning for at indrømme Udskrivningschefernes Enker den fulde Pensionsret, der vilde have tilkommet dem, dersom deres Mand havde haft kongelig Udnævnelse, jvfr. Lov af 20de Marts 1868 angaaende Statsraadinde Krarups Pension. Ministeriet haaber derfor, at et Forslag om ogsaa at indrømme Oberstinde Cetti denne Begunstigelse vil finde Tilslutning hos begge Thing, saa meget mere som det efter en til Ministeriet i sin Tid indsendt Regeattest maa antages, at Oberst Cetti ved Overanstrengelse paa sine Sessionsreiser har paadraget sig den Sygdom, der tvang ham til i længere Tid forinden hans Død at søge Dispensation fra sine Embedsføretninger, og som sandsynligviis har været i alt Fald en medvirkende Aarsag til hans Død.

I Henhold til Foranstaaende har Ministeriet efter Brevveksling med Finantsministeriet troet at burde foreslaae, at Oberstinde Cettis Pension ansættes til det ovennævnte Beløb 290 Rd. 80 f. afrundet til 290 Rd., og at der derhos tilstaaes hende et passende Tillæg til Hjælp ved hendes tre yngste Børns Opdragelse, hvilket Tillæg antages at kunne ansættes til 35 Rd. for hvert Børn, indtil det 18de Aar, dog kun paa de i Pensionslovens § 8 ommeldte Vilkaar, at hun aarlig for Finantsministeriet godtgjør, at de Omstændigheder vedblive at være tilstede, som have begrundet Indrømmelsen af Tillæggene, altsaa i nærværende Tilfælde, at hun vedbliver at være uformuende og, at de tre yngste Børn ere ilive.